

O Duchu svätom.

Dnes si cirkev na celom svete pripomína príchod Ducha Svätého. A cirkev vedome určila deň, v ktorom si to na celom svete bude pripomínať, pretože to považuje za nesmierne dôležitú udalosť, kľúčovú udalosť. Pretože všetko, čo som rozprával, o rôznych aktivitách a službách, aj o histórii zboru aj tohto okolia je pôsobením, je ovocím Ducha Svätého. A ja som trochu tak nie celkom tradične spravil také zamyslenie nad postavou Svätého Ducha. Otvoríme si Matúšovo evanjelium, v 3. kapitole, 13.-17. verš, čítame:

Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu, ku Jánovi, aby sa mu dal pokrstiť. On však odporoval a povedal: „Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe a Ty prichodíš ku mne?“ Ale Ježiš mu povedal: „Nechaj to teraz. Lebo tak sa nám sluší naplniť všetku spravodlivosť.“ Povolil Mu teda. Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorili sa nebesá a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval ako holubica a prichádzal na Neho. A hľa, z neba bolo počuť hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“

Tolko zatiaľ z Božieho Slova.

Kresťania si od samého začiatku často dávali určité symboly. Prvý symbol, ktorý si kresťania dávali, bola ryba. Aj do dnes je to známe, dokonca sa to veľmi rozšírilo, majú to kresťania dnes na autách, na zadnej časti. Vychádza to z toho slova „ICHTYS“. Ale symboly používajú aj v modlitebniach. Kríž je symbol, ktorý je neodvratne spojený s kresťanstvom. Raz som navštívil jednu veľmi peknú a modernú modlitebňu a viete, aký tam mali symbol? Holubicu. Predstavte si, že je tam ako ústredný symbol holubica. Ináč ďalší osud je taký, že mnohí ľudia to nechápali, neprijali, tak nakoniec to museli zmeniť. Bola to odvážna myšlienka a myslím, že správna. Holubica je výrazný symbol Ducha Svätého, ale nakoniec sa to dalo dolu a je tam kríž. Ale tá myšlienka holubice ako obrazu Ducha Svätého ma zaujala a chcem sa vás spýtať, prečo svätý Boh, keď zjavil Ducha Svätého, ho ukázal ako holubicu. Ešte jeden symbol Duch Svätý má. U apoštoloch to boli jazyky, ohnivé jazyky. Svätý Duch má viac prívlastkov: vietor, jemný vánok, oheň, olej, voda, sila, jazyky. Ale keď sa zjavil prvýkrát ľudstvu, tak sa zjavil ako holubica. Čo nám holubica pripomína? Kedy sa prvýkrát objavuje Svätý Duch v Biblii? Veľmi skoro, že? Veľmi skoro, dokonca úplne na začiatku, lebo čítame o tom už v prvej Mojžišovej, v 1. kapitole a je to dokonca druhý verš. „Zem bola beztvárna a pustá, tma bola nad prahlbinou a Duch Boží vznášal sa nad vodami.“ Tak už v druhom verši Biblie je uvedený Svätý Duch. A všimnite si, aj tu je to trochu ako holubica. Čítame, že sa vznášal nad vodami. To je tá jeho prvá vlastnosť, že Duch Boží je neviditeľná skutočnosť Božia. Žalmista hovorí, že „Obkľúčuješ ma zôkol-vôkol a svoju dlaň kládies na mňa.“ Duch Boží má od počiatku také zvláštne a mimoriadne životné prostredie. On je neviditeľný a vyplňa tento voľný priestor. Pohybuje sa v ňom ako holubica, ktorá lieta v povetrí. A tak podobne aj naša duša je obklopená neviditeľnou skutočnosťou Boha. Duch Boží nielen vyplňa priestor, nie nezmyselne sa vznáša, ale nás obklopuje zo všetkých strán. Tento termín, že vznáša sa, znamená, že On nás obklopuje. On je neviditeľné médium. To znamená, že nikde na svete nie sme osamotení. Vyzbrojuje nás silou, ktorú nám dáva Pán Ježiš. Kresťan nie je spojený s Kristom iba tu v modlitebni, my za chvíľu odídeme. Ale v priestore, kde sa dostaneme: domov, alebo sa dostaneme na prechádzku alebo pôjdeme na návštevu, je s nami Duch Boží. A máme skúsenosť, že najbližšie k Bohu máme na samote, niekde v horách, v tichu rokliny. Všade je prítomný Duch Boží. Lebo sa nás dotýka. Cítíme ho viac, lebo nie sme rušení. Tak ho smeli počúvať ľudia vo väznici, na lodi, v lietadle, v koncentračných táboroch.

Pána Boha Otca nikto nikde nevidel. Pán Ježiš bol na Zemi 33 rokov a vystúpil k nebesiam. Sedí po pravici Božej. Duch Boží je tu. Duch Boží je na Zemi. Boha nikto nevidel, Pán Ježiš je na pravici Božej, ale Duch Boží je medzi nami. A myslím si, že veľmi málo, zriedkavo si túto skutočnosť pripomíname a uvedomujeme. Dôležité je, že Duch Boží sa prívára všetkým ľuďom bez rozdielu rasy, krajiny, národa. A keď sa hovorí, že sa vznáša nad vodami, to znamená, že nepozná problémy so vzdialenosťami. My sme prijali nie Ducha otroctva, ktorý by nás viedol k stálemu strachu, ale prijali sme Ducha synovstva, ktorý nám umožňuje obracať sa k Otcovi. Tá Jeho základná vlastnosť je, že je všadeprítomný, že nás spája, a že je to Duch synovstva. On nám pripomína, že máme v nebesiach Otca. Spojenie s Duchom Svätým znamená spojenie s Otcom. Nie je to také ľahké, keď príde utrpenie, životné otrasy, choroby, vtedy keď sa nás okolie pýta: „Kde je tvoj Boh?“ Kde je Duch Boží, keď prehrávame, keď hrešíme, keď padneme, keď sa potácame? Nie je pri nás? Nemá On malú moc? Alebo nie je Ho málo? Na Zemi je 7 miliárd ľudí. Má Duch Boží takú moc, že dokáže všetkým siedmim miliardám byť blízko? Alebo len vyberá niekoho, na koho má ešte možnosť? Skúsenosť je, že Boží Duch je nevyčerpatelný. A Boží Duch je neobmedzený vo svojej sile a veľkosti. My si to uvedomujeme, že tak ako je na celom svete prítomný vzduch, ako je prítomné žiarenie, ktoré je možné na celom svete využívať, tak je prítomný aj Duch Boží. On nemá hraníc. A myslím si, že nie On nemá moc, ale my sme často vypnutí, neschopní sa naladiť, neschopní Ho prijať, neschopní sa s Ním spojiť. A súvisí to s našou otvorenosťou a schopnosťou nechať sa naplniť Duchom Svätým. Takže tá prvá vlastnosť tej holubice je prítomnosť Ducha Božieho, ktorá je neviditeľná, ale ktorá nás naplňa, a ktorá nám umožňuje spojenie s Otcom.

To druhé: hneď v tom druhom verši je napísané, že Duch Boží sa vznášal „oživujúci“. To je zaujímavý prívlastok. Nie je tam napísané, že sa vznášal pozorujúci. Nie je tam napísané, že sa vznášal rozkazujúci. Ale On sa vznáša oživujúci. To je základná vlastnosť Ducha Božieho. Oživuje. Tomu, čo je mŕtve, dáva šancu žiť. Zem bola neladná a pustá. Taký je aj náš život. Iba Duch Boží dáva nášmu životu šancu na existenciu. Duch Boží sa podieľal na stvorení. Z chaosu povstal usporiadaný kozmos, preniká svetlo, rastie tráva, stromy, a z Božej dielne nakoniec vychádza človek. Duch Boží akoby dozoroval stvoriteľský proces, ktorý robil Otec. On dával tomu tú náplň. Vieme, že tam čítame, že vdýchol dych. Duch Boží nikdy nehovorí áno k neporiadku, disharmónii, ale pôsobí poriadok, harmóniu, jednotu. Tvorí neživú prírodu, ktorá je dokonalá. Ale aj živú prírodu, ktorá je v dokonalej harmónii s neživou prírodou. Dal človeku život, vdýchnutý život. Ale čítame ďalej, že Duch Boží pokračuje v tej tvorbe. Duch Boží je od počiatku, bol pri stvorení, ale neprestal pôsobiť. Je pri zrode Pána Ježiša, Božieho Syna. Ako to vieme, že Duch Boží bol pri tom? Keď bola Mária, Jeho matka, zasnúbená Jozefovi, prv ako sa zišli, bola nájdená tehotná. S kým? Zo Svätého Ducha. Tesne pred trvalým pôsobením na Zemi vykonal Duch Boží prípravu, aby sa narodil priamo Boží Syn na Zemi. Boží Duch splynul so ženským vajíčkom. Zázrak počatia predstavuje dovŕšenie stvoriteľského diela Ducha Božieho. Duch Boží bol pri počiatku stvorenia Zeme, pri počiatku stvorenia života a bol účastný stvorenia, sám stvoril, bol genetickým otcom nášho Spasiteľa, Ježiša Krista. Tým sa zavŕšilo Jeho stvoriteľské dielo. A tá posledná tvorba, ktorú Duch Boží evidentne robí, je založenie Cirkvi. To znamená: svet, človek, Kristus, Cirkev. Všetky štyri míľniky tvorby sú z dielne Ducha Svätého. Holubica, v podstate poštový holub má zabudovaný radar a viete o tom, že holubica dokáže preletieť tisíc kilometrov. Tým, že priletí a nájde presne cestu domov. Špecializujú sa na to hlavne Nemci a Belgičania. Využívali cez vojnu holubov. Tu je pre nás určitá symbolika, lebo je u toho holuba duchovný inštinkt, ktorý máme zabudovaný ako Božie deti. Nech sa ocitneme v ľubovoľnom nepríjemnom mieste, situácii, páde, hriechu, že sme dezorientovaní. Ale ak otvoríme svoje vnútro pre pôsobenie Ducha Božieho, zacieli nás, tak ako toho holuba, aby sme sa dostali k cieľu. Táto šanca, táto oživujúca vlastnosť Ducha Božieho, je to, čo sme všetci prežívať, čo aj ja prežívam. Keď človek je aj na dne a otvorí sa Duchu Božiemu, Duch Boží postupne ukáže ten smer, kadiaľ máme ísť, kadiaľ máme letieť, smerom k tomu cieľu. On nás nasmeruje. Ja si myslím, že všetci ste mali možnosť toto prežiť a ďakujeme Duchu Božiemu, že je tým radarom, ktorý nám ukazuje smer. Holubica vystupovala v prípade Nóacha. Spomínate si, keď už po štyridsiatich dňoch opustili vody, už nepršalo, najprv vypustil krkavca, ten lietal, a potom vypustil holubicu. A tam sa číta zmienka. Prvýkrát holubicu vypustil a vrátila sa. Druhýkrát ju vypustil, priniesla olivu, vetvičku olivy. Tretíkrát vypustil, už sa nevrátila. Ukazuje nám, že holubica je skutočne tým poslom, ktorý najprv sa vrátil, lebo priniesol to posolstvo, že sme v nebezpečí. A to riziko, aby sme my opustili koráb, je veľké. To druhé je svedectvo o tom, že už je život. A to tretie je svedectvo o tom, že už môžeme ísť, už netreba čakať. A to je úloha Ducha Božieho, ktorý nás oživuje, ktorý nám hlási, že tu je nebezpečie, ale donesie nám znamenie, že už je tam istota. Potom nás pobáda k tomu, a tá holubica vlastne pobádala Nóacha, aby mal odvahu ukončiť. A Duch Boží je práve ten, ktorý nám dáva túto odvahu vykročiť z korábu a vstúpiť do sveta a plniť poslanie, ktoré máme.

Tá tretia vlastnosť holubice je zvláštna. Ornitológovia tvrdia, ja som to nevedel, že každá holubica má na svojom krídle 9 tzv. vzletových pier. Ona má symetrické krídla, 9 vzletových pier a perá vytvoria krídlo a tým umožňujú lietanie. Týchto 9 pier obojstranne umožňuje tej holubici lietať. To je základná šanca a možnosť. To číslo 9 na obidvoch stranách nie je náhodné. Čo nám to pripomína? Je deväť darov Ducha Svätého a deväť ovocí Ducha Svätého. Nevieť či je to úplne náhoda, ale je to zvláštne, že tá symbolika sa takto spája. Doma si môžete pozrieť Galaťanom 5, 22, kde je ovocie Ducha, a Korinťanom 12, 9-11, kde sú dary Svätého Ducha. My si ich len zopakujeme. Dary Ducha sú múdrosť, známosť, viera, dar uzdravovania, divotvorstvo, prorocko, rozoznávanie duchov, dar jazykov, výklad jazykov. Toto sú dary Svätého Ducha. Svätý Duch dáva dary. A na druhej strane my môžeme prinášať ovocie Ducha: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Takže dary Ducha Božieho nedostávajú všetci ľudia. Aj my dávame dary niekomu, podľa určitých príležitostí. Je to suverénne Božie rozhodnutie, zodpovednosť a milosť. Prečo komu dáva dary? To je Jeho prozreteľnosť a Jeho nekonečná múdrosť, Jeho suverenita. Nie za zásluhy. Dary Ducha Božieho neprichádzajú za zásluhy. Je to Božie rozhodnutie milosti. Ale keby sme ich chceli všetky zjednotiť, k čomu slúžia tie dary Ducha? Ten spoločný menovateľ? Budovanie Cirkvi, budovanie tela Kristovho na Zemi. Málo sa modlíme za dary Ducha. Ovocie Ducha naproti tomu môžeme prinášať všetci. Ovocie Ducha je vytrisknutie tej prijatej milosti z nášho života a to ovocie Ducha smú prežívať ľudia nielen v Cirkvi, ale aj okolo nás, vo svete, v živote, kde žijeme. V Betánii je taká zvláštna skúsenosť, že kresťania pracujú s ľuďmi, ktorí sú zo sveta. A tam nepresvedčíme nikoho slovami o Pánu Ježišovi, o Pánu Bohu. To nikto nepočúva a práve to má horší dopad na tých ľudí. Najsilnejšou zbraňou je to, keď smú tí ľudia zažívať ovocie Ducha Svätého. Či sme schopní ho priniesť? A keby sme zas dali spoločný menovateľ nad ovocím Ducha Božieho, tak vidíme, že spoločným menovateľom je budovanie pokoja na Zemi. Bolo by neúčinné akékoľvek pero tej holubici vytrhnúť. Ak by sme vytrhli len jedno pero, jej let by nebol rovnovážny. A preto nemôžeme povedať, že niektorý dar je dôležitejší, alebo že niektoré ovocie je významnejšie. Ony sú všetky v harmónii a v rovnováhe. Každá holubica potrebuje všetky tieto perá a všetky sa udržiujú vo vzájomnej súčinnosti ako dve krídla. A majú spoločnú

os, ktorá ich drží. A tou spoločnou osou je Korint'anom 13.kapitola, láska. Láska spája tieto krídla a vytvára šancu, aby holubica smela lietať a dostávať sa do priestoru. Nie nadarmo Pán Boh použil tento symbol, aby nám pripomenul, v akom poriadku, symetrii pracuje Duch Svätý. Že nemá jednostrannosť, ale že má rovnováhu. Rovnováhu darov a ovocia.

Tá štvrtá vlastnosť holubice je to, že holubica nie je dravec. Poznáme dravcov: jastraba, orla... Najväčší dravci na Slovensku pomaly vyhýňajú. Krásni vtáci. Najsilnejšie štáty si dávajú do symbolov jastraba. Severoatlantická aliancia má symbol jastraba. Dravec, ktorý vidí a číha. Alebo taká sova. Nie náhodou je holubica znakom ľudí, ktorí sú naplnení Duchom Svätým a nie jastrab. Ani sova, ktorá je symbolom múdrosti. Ale holubica. Pretože holubica ukazuje, že sa nesieme presadzovať silou. Ostatní vtáci sa presadzujú buď múdrosťou, alebo silou. Duch Svätý sa nepresadzuje silou. On nepožiera slabších. Nie je ani supom, ktorý požiera mŕtvolu. Duch Boží ponúka. On neloví bezbranných. Dobré podporuje, obdaruje, oživuje, vyučuje. Pán Ježiš hovorí: „Učte sa odo mňa. Som tichý a pokorný srdcom.“ Pôsobenie Ducha Božieho je prijateľné, ponúka sa. Ľudia sa môžu pre to rozhodnúť, môžu to aj odmietnuť. Nie je to násilné. A vieme z dejín, že aj kresťania mali chuť sami silou presadzovať niektoré veci. Ale to nie je metóda práce Ducha Božieho. Pán Ježiš, keď posielal učeníkov, posielal ich ako ovce medzi vlkov a pripomína im, že majú byť opatrní ako hadi a prostí ako holubice. Prostota, to je vlastnosť, ktorá by nás mala zdobiť. Prostota tej holubice. Život bez falše, bez ľsti, rýdži, pravý. Strhnúť si masku zo svojej tváre. Byť prirodzený, taký aký som. To je kvalifikácia učeníkov Pána Ježiša. Duch Svätý nám strháva z tváre masku, ktorá nám znemožňuje pravé obcovanie. A v Cirkvi máme často masku na tvári. Ale Duch Boží nám práve tieto masky strháva. A vyzýva nás k životu bez falše s vyznávaním hriechov a šancou budovať jednotu Rodiny Božej. Holubice sú typické tým, že žijú v krídloch. Orol je typický samotár. Dravci sú samotári, neznášajú konkurenciu. Ale práve holubice sa spájajú, a tým nám ukazujú, že náš život bez masky znamená, že potrebujeme jeden druhého. A že musíme spoločne prijať túto službu a výzvu v živote. A to posledné je to, že holubica je z Biblie známa už v Starom Zákone ako obetné zvierať. Viete, že obetné zvierať bol baránok, a tí, čo si ho nemohli dovoliť kúpiť, kúpili holubicu. Pretože baránok mal určitú cenu a chudobní ľudia si ho nemohli dovoliť, ale holúbätko si mohol kúpiť každý. Vytvorila sa tým šanca, aby každý obyvateľ, každý člen národa mal šancu riešiť svoj hriech. Aby to nemohlo byť, že niekto nemá na to peniaze. Obet' za hriech ako zápalná obet'. Holúbätká nevinne zomierali a zomierajú dnes takisto. Ešte v judaizme Židia dodnes prinášajú holúbätká. A zomierajú nevinne pre ľudský hriech. A je to symbolika toho, že Pán Ježiš zobral ten hriech a zomrel, aby som ja mal milosť. Holubica trvale pripomína ľuďom zákon trestu za hriech, pretože za hriech si zaslúžime smrť. A súčasne nám táto holubica zjavuje trvalú obet' Pána Ježiša Krista. Kristus je baránok, je holubica, ktorá je obetovaná. A Duch Svätý nám pripomína, že Kristova obet' za náš hriech je trvalá a dokonalá. V 2.Korint'anom, 1.kapitole, verše 21-22, čítame, že sme označení pečatou a Duch Svätý je v našich srdciach ako preddavok. Nemáme ešte plnosť Ducha, máme len zálohu. V inom preklade sa hovorí, že máme len zálohu Svätého Ducha. Záloha znamená, že kúpa ešte nie je hotová. Ten, kto dáva zálohu, má záujem to kúpiť a nechce odstúpiť, ale kúpa ešte nie je ukončená. Pán Boh nás vedie k cieľu, vyvrcholeniu našej duchovnej cesty. Obraz zálohy svedčí o tom, že Pán Boh túto vec berie vážne. Za žiadnych okolností nemieni od nás odstúpiť. On nám dá závdavok, zálohu, On nechce odstúpiť od tejto zmluvy. Ale je to len preddavok. Nie sme v cieľi, sme na ceste, na ceste k Nemu. A preto na tejto ceste sa stane, že aj zlyhávame. Ale, vďaka Bohu, dáva nám stále šancu povstať a dáva nám milosť pokračovať. Sú Letnice. Cirkev navštívil Svätý Duch. Prvá Cirkev. A zostal na Zemi dodnes. Pán Boh nám ho pripomenul ako holubicu. A pripomína nám ho, aby sme si ho nepripomínali iba raz do roka, pretože tie holubice sú naozaj každodenným zjavom nášho života. A mali by sme dennodenne vidieť Ducha Božieho medzi nami. Pretože Duch Boží pôsobí a vyplňa ten priestor. Duch Boží oživuje. Duch Boží dáva nové šance. Duch Boží stále tvorí. Dokonca je schopný aj v mojom živote a v tvojom živote stále tvoriť niečo nové. Keď už zlyhávajú všetci, Duch Boží tvorí. Duch Boží aj uzdravuje, ale predovšetkým tvorí. Duch Boží dáva dary, obdarúva. Pôsobí v nás ovocie. Duch Boží vyprofilováva v nás vlastnosti kresťanov, ako je prostota, život bez masky, bez falše. A Duch Boží je v našich srdciach ako preddavok milosti a pripomína nám stále obet' Syna Božieho za nás. Život bez Ducha Božieho nie je možný. Ďakujeme v tejto chvíli za to, že Svätý Boh poslal Svätého Ducha na túto Zem, aby po odchode Pána Ježiša vyplnil túto Zem, naplnil ju. A to úžasné je, že je nevyčerpatelný. A ešte stále je tu medzi nami. A máme príležitosť sa s ním stretnúť. Amen.